

Sygn. akt VI U 2572/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 9 listopada 2018 r., znak: (...)

w sprawie: M. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. S. prawo do emerytury od dnia (...)
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 2572/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z uwagi na to, że zdaniem organu ubezpieczony M. S. nie wykazał się posiadaniem 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Organ zaliczył tylko 14 lat pracy 6 miesięcy i 24 dni. Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie powołując się na to, że pracował w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w K. jako monter konstrukcji metalowych na wysokościach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie tego odwołania powołując się na to, że ubezpieczony nie legitymuje się stosownym świadectwem pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy w toku postępowania dowodowego ustalił, że ubezpieczony urodzony (...) (...)30 października 2018 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony ma staż ubezpieczeniowy 25 lat i 13 dni, zaliczył też ubezpieczonemu okres 14 lat 6 miesięcy i 24 dni pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony we wniosku o emeryturę wniósł o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody Budżetu Państwa. Z uwagi na niezaliczenie przez organ rentowy okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K. w okresie od 4 marca 86 roku do 31 stycznia 88 roku Sąd przeprowadził na okoliczność tej pracy M. S. w tym zakładzie postępowanie dowodowe, przesłuchał ubezpieczonego i przeprowadził dowód z dokumentów w aktach osobowych. I ustalił, że w tym spornym okresie M. S. był zatrudniony w tym zakładzie

w Przedsiębiorstwie (...) jako monter konstrukcji metalowych i urządzeń przemysłowych. Po miesięcznym okresie przeszkolenia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu do końca zatrudnienia, czyli do 31 stycznia 88 roku prace, które są określone w dziale V pozycja 5 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a konkretnie prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. To wynika z niebudzących zastrzeżeń samego ubezpieczonego, który opisał jakie czynności wykonywał w trakcie tego zatrudnienia, a były to czynności polegające na demontażu starych rurociągów, montażu nowych rurociągów w zakładach położonych w G.. I były to ewidentnie prace monterskie dotyczące konstrukcji metalowych na wysokości. W tym okresie ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych, no nie pamiętał, nie można wykluczyć, że pobierał dodatek za prace w szczególnych warunkach. Ubezpieczony łącznie z okresem, który ZUS zaliczył ubezpieczonemu, czyli okresem 14 lat 6 miesięcy i 24 dni ten okres no liczony już powiedzmy od 4 kwietnia 86 roku, czyli po upływie tego miesięcznego okresu przeszkolenia do końca zatrudnienia posiada w związku z powyższym co najmniej 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, które znajdują odzwierciedlenie także w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego. Sąd dokonał więc oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w kontekście przepisów Ustawy emerytalnej, a w szczególności artykułu 184 i artykułu 32 Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, a zgodnie z treścią artykułu 184 Ustawy emerytalnej jednym z warunków uzyskania prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach jest posiadanie co najmniej 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Wykaz prac w szczególnych warunkach znajduje się w Rozporządzeniu z 7 lutego 83 roku. I w załączniku A w dziale V pod pozycją 5 znajdują się prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Ubezpieczony nie dysponował świadectwem pracy w szczególnych warunkach i dlatego organ rentowy nie mógł zaliczyć tego okresu do pracy w szczególnych warunkach. I takiego dowodu z przesłuchania samego ubezpieczonego, ubezpieczonego organ rentowy nie mógł przeprowadzić, bo no nie jest to w kompetencji organu. Natomiast w postępowaniu sądowym to już można dysponować wszelkimi dowodami, dowodami ze świadków, dowodami z przesłuchania strony, dowodami z dokumentów, które Sąd może ściągnąć, pozwala na to artykuł 472 i 473 Kodeksu postępowania cywilnego. Przeprowadzone więc zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego postępowanie pozwala na ustalenie, że ubezpieczony spełnia w sumie ten warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, co uprawnia go z momentem uzyskania oczywiście wieku, co nastąpiło (...)roku prawa do emerytury. I dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. S. prawo do emerytury właśnie od (...)roku. A w punkcie 2 stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, co oznacza, że jeżeli wyrok się uprawomocni, organ wyda decyzję w wykonaniu wyroku, to spłata nastąpi owszem od (...)roku, ale bez odsetek. Bo trzeba było tu w Sądzie przeprowadzić postępowanie, ZUS tego nie mógł zrobić. I w tym znaczeniu wyrok jest dla Pana no jak...